

نویسنده: بهادر کمار «Bhader Kumar» .
منبع و تاریخ نشر: نیوز کلک «2022-03-23» .
برگردان: پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

هند و ایالات متحده اولویت های متفاوتی دارند

India, US Have Different Priorities

چه کسی تصور می کرد که ژئوپلیتیک اوکراین قرار است **کواد** «اتحادیه چهار گانه شامل کشورهای استرالیا ؛ هند و جاپان و ایالات متحده» را تکان دهد؟

Who would have imagined that the geopolitics of Ukraine was going to shake up Quad?

یک هفته فوق العاده برای همدلی دولت **نارندرا مودی** با چهارگانه گذشت. که می توانید آنرا یک لحظه تعیین کننده، یک نقطه انعکاس یا حتی یک نقطه عطف بنا کنید - که هر سه عناصر را دارد یعنی که حاوی عناصر سه گانه است . هفته گذشته، نخست وزیر ژاپن **فومیو کیشیدا**، دیدار دو روزه از دهلی، نشست

مجازی بین نخست وزیر **مودی** و نخست وزیر استرالیا **موریسون**، و رایزنی در سطح وزارت خارجه با معاون وزیر امور سیای ایالات متحده، **ویکتوریا نولند**، دیدار کرد. که گفتگوها **لایت موتیف** «موضوع مهم تکراری» در مورد وضعیت اطراف اوکراین بود. **بایدن** از آن زمان به این موضوع اشاره کرد که **هند** موضعی «تا حدودی متزلزل» در قبال اوکراین دارد. چه کسی تصور می کرد که ژئوپلیتیک اوکراین قرار است **کواد** را تکان دهد؟

مطمئناً هند یک پیش بینی داشت. نهاد سیاست خارجی هند هیچ تصور غلطی درباره آنچه در هفته آخر فوریه در اوکراین شروع شد، نداشته است. حداقل در نوامبر/ دسامبر، مانند **الیا س** در کتاب مقدس، ابر کوچکی مانند؛ کف دست را دیده بود که از دریا بالا می آید. برخلاف رسانه های هندی، دانشگاه ها یا اتاق های فکری به طور کلی، رهبری هند می توانست ویاکه توانست احساس کند که یک مبارزه جهانی عصرانه «تاریخی» برای برتری توسط ایالات متحده و متحدان غربی آن در برابر روسیه و چین در اوکراین در حال وقوع است. **مودی** احساس کرد که این وضع به هند ممکن صد مات جانبی وارد خواهد کرد، مگر اینکه اگر هند برای پایداری از بالایی زمین شود یعنی که از اسپ خود پایداری، زیرا که در آسمان با وزیدن باد ابرهای سیاه در حال پهن شدن، قبل از رسیدن طوفان شدید و باران است.

یعنی که شرایط یا پیشینه ای برای آن وجود دارد. و هر ناظر بگونه دقیقی متوجه می شد که **مودی** در چند ماه گذشته در یک روحیه تا مل برانگیز در رابطه با امور خارجی بوده است. شرکت او در اجلاس سران برای دموکراسی در دسامبر گذشته به طور قابل توجهی در مورد آن یک هوای خوب داشت - پایداری یک دوره و شروع دوره ای دیگر. می توان آن را به تأثیر هشیارکننده این همه گیری نسبت داد.

نکته این است که هند به تنهایی با همه گیری مبارزه کرد. مهم نیست که هیاهو در مورد آن وجود داشت، هند متوجه شد که هیچ شراکت واقعی با ایالات متحده یا اتحادیه اروپا ندارد، این صرف یک رابطه تجاری است - و در تحلیل نهایی، هند در منطقه خود زندگی می کند.

در واقع، هند به مراتب بهتر از بسیاری از کشورهای دیگر این بیماری همه گیر را مدیریت کرد. کارشناسان بین المللی امروز به آن اذعان دارند و کسانی که در آن زمان سنگ پرتاب کردند نیز با اکراه آن را می پذیرند.

با این حال، در شرایطی که اقتصاد به طرز غیرقابل شناسایی ویران شده است، دولت در حال برداشتن قطعات و تلو تلو خوردن به جلو است. هنوز ابها مات زیادی در مورد «موج» دیگری از بیماری همه گیر وجود دارد که به آهستگی پیش می رود تا تمام مراسم ترمیم و بازسازی زندگی را غرق کند.

به طور خلاصه، مبارزه قدرت های بزرگ در اروپای دور، که توسط دولت **بایدن** برای اهداف ژئوپلیتیکی به هدف منزوی کردن و تضعیف روسیه تسریع شده بود، در بحرانی ترین مقطع زمانی که هند به طور فزاینده ای نسبت به سیاست ها و سیاست های دولت آمریکا بدبین شده بود، فوران کرد. تصویری که ایالات متحده از خود ارائه می

دهد نیز چندان قانع کننده نیست: میدان نبرد قبیله گرایی و جنگ های فرهنگی، یک ابر قدرت پیر در حال افول با کاهش نفوذ در سطح جهانی. در تلاش اقتصاد هند با سرنوشت، ایالات متحده هیچ کمکی نمی کند. از سوی دیگر، کاهش چند جانبه گرایی و محدودیت های جدید تحمیل شده بر رشد ناشی از تمایل فزاینده ایالات متحده به تسلیح کردن دلار، رشد اقتصادی هند را پس از همه گیری تهدید می کند.

روز دوشنبه، **بایدن** یک میزگرد تجاری را با مدیران اجرایی بزرگترین شرکت های اقتصاد آمریکا جشن گرفت. او می بایست: «6.7 میلیون شغل در سال گذشته - بیشترین شغل ایجاد شده در یک سال. الان بیش از 7 میلیون 678000 فقط در ماه گذشته در یک ماه ایجاد شد. کاهش بیکاری به 3.8 اقتصاد ما در سال گذشته 5.7 درصد رشد کرد و قوی ترین رشد در تقریباً 40 سال اخیر بود... ما کسری را 360 میلیارد دلار در سال گذشته کاهش دادیم... و در مسیر کاهش بیش از 1 تریلیون دلاری در سال جاری هستیم. **بایدن** به طور قابل درک فراتر از کلمات هیجان زده است. با این حال، زمانی که او عمداً در این مقطع برخورد رویارویی با روسیه را ترتیب داد، به ذهنش خطور نکرد که «تحریم های جهانی» سخت گیرانه اش علیه اقتصاد بزرگ G20 چه تأثیر فلج کننده و پیامدهای پابین دستی بر اقتصادهای در حال توسعه خواهد داشت.

گزارش UNCTAD در 16 مارس، با عنوان تأثیر بر تجارت و توسعه جنگ در اوکراین، نتیجه گیری می کند: «نتایج یک چشم انداز سریع رو به وخامت اقتصاد جهانی را تأیید می کند که زیربنای آن افزایش قیمت مواد غذایی، سوخت و کود، افزایش نوسانات مالی، پایداری است. واگذاری توسعه، پیکربندی مجدد زنجیره تامین جهانی پیچیده و افزایش هزینه های تجاری.

این وضعیت به سرعت در حال تغییر برای کشورهای در حال توسعه و به ویژه برای کشورهای آفریقایی و کمتر توسعه یافته هشدار دهنده است، که برخی از آنها به ویژه در معرض جنگ اوکراین و تأثیر آن بر هزینه های تجاری، قیمت کالاها و بازارهای مالی هستند. خطر ناآرامی های داخلی، کمبود مواد غذایی و رکودهای ناشی از تورم را نمی توان کاهش داد...

« آیا **بایدن** حتی می داند که حداقل 25 کشور آفریقایی برای تامین بیش از یک سوم واردات گندم خود به روسیه وابسته هستند؟ یا اینکه بنین در واقع 100 درصد روسیه را برای واردات گندم خود برآورده می کند؟ و اینکه روسیه گندم را با قیمت مناسب برای این کشورهای فقیر تامین می کند؟ حال، وقتی **بایدن** و اورسولا گرتروود فون در لاین، رئیس اتحادیه اروپا، دست به دست هم داده و کانال های بانکی تجارت با روسیه را مسدود کنند، چگونه این کشورهای فروتن و بدبخت کره زمین از روسیه واردات می کنند؟ آیا دلاور (Delaware) یا «کشورهای اقیانوس اطلس میانه» می تواند راه حلی بیابد؟

ظلم و خشنودی بدبینانه ای که دولت **بایدن** و اتحادیه اروپا با آن سیاست های خارجی خود را اجرا می کنند کاملاً خیره کننده است. و توجه داشته باشید، همه اینها به نام «ارزش های دموکراتیک» و «حقوق بین الملل» اتفاق می افتد!

هند نمی تواند با تلاش بی پروا ایالات متحده و اتحادیه اروپا برای تسلیح کردن روابط

اقتصادی جهانی موافقت کند. واقعیت این است که ایالات متحده و اتحادیه اروپا حتی ممکن است در این جنگ در اوکراین پیروز نشوند. روسیه تقریباً 90 درصد از عملیات ویژه خود را تکمیل کرده است. مگر اینکه **بایدن** به **کی یف** اجازه دهد با یک توافق صلح موافقت کند، تقسیم اوکراین در امتداد **رودخانه دنیپر** در کار است.

ایالات متحده نظم امنیتی اروپا را بی ثبات می کند در حالی که تحریم های غرب نظم اقتصادی جهانی را بی ثبات می کند. ایالات متحده و اتحادیه اروپا باید مسئولیت این آسیب جانی را بر عهده بگیرند. غرب در هر اس است که جهان در حال حاضر در قرن آسیایی زندگی می کند **پیتر فرانکوپان** مورخ مشهور آکسفورد در کتاب اخیر خود با نام جاده های ابریشم جدید: حال و آینده جهان می نویسد: «یکی از دلایل خوش بینی در قلب آسیا، منابع طبیعی عظیم منطقه (آسیا) است. زیرا، آسیای غربی، روسیه و آسیای مرکزی تقریباً 70 درصد از ذخایر اثبات شده نفت جهان و نزدیک به 65 درصد از ذخایر اثبات شده گاز طبیعی را تشکیل می دهند.

پروفسور **فرانکوپان** می نویسد: "یا ثروت کشاورزی منطقه بین دریای مدیترانه و اقیانوس آرام وجود دارد ... که بیش از نیمی از کل تولید جهانی گندم را تشکیل می دهد ... (و) تقریباً 85٪ از تولید برنج جهانی را تشکیل می دهد." سپس عناصری مانند سیلیکون وجود دارد که نقش مهمی در میکروالکترونیک و تولید نیمه هادی ها ایفا می کند، جایی که روسیه و چین به تنهایی سه چهارم تولید جهانی را تشکیل می دهند. یا خاک های کمیاب مانند ایتریوم، دیسپروزیوم و تریبیوم وجود دارند که برای همه چیز ضروری هستند، از ابر آهن رباها گرفته تا باتری ها، از محرک ها گرفته تا لپ تاپ ها - که **چین** به تنهایی بیش از 80 درصد از تولید جهانی را به خود اختصاص داده است ... منابع همیشه نقش مهمی در شکل دهی داشته اند. جهان ... این امر کنترل جاده های ابریشم را مهم تر از همیشه می کند.

« **فرانکوپان** می نویسد، به نظر می رسد غرب همچنان می خواهد "به حالت عادی" بازگردد، "و انتظار دارد که تازه واردان مواضع قدیمی خود را در نظم جهانی از سر بگیرند." واضح است که هند، مستعمره سابق بریتانیا، دستور کار واقعی پشت مبارزه ژئوپلیتیک و اشنگتن و بروکسل با روسیه را درک می کند. اصولاً، هند در همه جهات - از جمله روسیه و چین - به دنبال مشارکت است.

اگر وب سایت خبری چینی **Guancha** درست باشد، که عمدتاً درست است، «روابط دیپلماتیک چین و هند به میزان قابل توجهی کاهش می یابد و وارد دوره بهبود می شود. چین و هند در مدت زمان نسبتاً کوتاهی به تبادل دیدارهای مقامات دیپلماتیک خواهند رسید. مقامات **چینی** ابتدا به هند خواهند رفت و **جا پشنا نکار** وزیر خارجه هند به چین خواهد آمد. این خبر خوبی است. مأموریت تجدید شده **مودی** که از قلبش به دست آورد، او را در موقعیتی قرار می دهد که بتواند زمینه جدیدی را در سیاست خارجی ایجاد کند.

----- **با تقدیم احترامات** «2022-03-23»